

گیاه‌پالایی و تجمع کادمیوم در *Azolla filiculoides*، *A. pinnata* و آزولای تالاب انزلی و تاثیر آن بر بیان ژن متالوتیونین

Phytoremediation and accumulation of cadmium in *Azolla filiculoides*, *A. pinnata* and *Azolla* from Anzali wetland and its effect on metallothionein gene expression

مجید طالبی^{*}، بدرالدین ابراهیم سید طباطبایی^۱، زهرا علیرضایی^۱، حمید اکبر زاده^۱

۱- به ترتیب دانشیار، استاد، دانش آموختگان کارشناسی ارشد، گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

Talebi M^{*1}, Seyed Tabatabaei BE¹, Alirezaei Z¹, Akbarzadeh H¹

1. Associate Professor, Professor, MSc Students Department of Biotechnology, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

* نویسنده مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: mtalebi@iut.ac.ir

(تاریخ دریافت: ۹۸/۴/۲۲ - تاریخ پذیرش: ۹۸/۹/۲۷)

چکیده

بهبود کیفیت آب و خاک از طریق روش‌های زیست محیطی و استفاده از پتانسیل گیاهان برای حذف آلودگی‌های موجود در محیط زیست از اهمیت زیادی برخوردار است. گیاه آزولا دارای توانایی تجمع، تجزیه یا حذف فلزات از محیط است، بنابراین یک گیاه کاندید مناسب برای گیاه‌پالایی است. در این راستا در مطالعه فوق به بررسی میزان تجمع کادمیوم در سه نمونه شامل دو گونه *Azolla pinnata* و *A. filiculoides* و نمونه جمع‌آوری شده از تالاب انزلی پرداخته شد. بدین منظور میزان جذب کادمیوم در سه نمونه مذکور پس از ۷۲ ساعت تیماردهی با سه غلظت ۱۰، ۵۰ و ۵۰۰ میکرومولار، به وسیله دستگاه اسپکترومتر جذب اتمی اندازه‌گیری شد. مقایسه میانگین نشان داد که بالاترین میزان جذب این فلز در سطح ۵۰۰ میکرومولار مربوط به *A. pinnata* (1.0 mg Kg^{-1}) و 0.8 mg Kg^{-1} و پس از آن به ترتیب *A. filiculoides* (0.1 mg Kg^{-1}) و آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی (0.4 mg Kg^{-1}) است. میزان جذب فلز کادمیوم در هر سه نمونه تیمار شده و در هر سه سطح مورد مطالعه، نسبت به نمونه‌های شاهد تفاوت معناداری را نشان داد. با افزایش میزان کادمیوم در محیط کشت، میزان رشد نمونه‌های آزولا نیز کاهش یافت. افزایش بیان ژن متالوتیونین در نمونه‌های مورد مطالعه تحت تیماردهی سطوح مختلف کادمیوم، در سه زمان ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت پس از تیمار نشان دهنده تاثیر معنادار اعمال تیمار کادمیوم، در میزان بیان این ژن در سه نمونه آزولای مورد مطالعه بود. در مجموع اعمال تیمار کادمیوم در سه نمونه مذکور نشان داد که این گیاه پتانسیل بالایی برای جذب فلزات سنگین و استفاده برای مقاصد گیاه‌پالایی دارد.

واژه‌های کلیدی

آزولا
کادمیوم
گیاه‌پالایی
متالوتیونین

مقدمه

با توجه به مشکل روز افزون آلودگی فلزات سنگین در محیط زیست، مطالعات زیادی برای بهبود کیفیت آب و خاک از طریق روش های زیست محیطی برای برطرف کردن این مشکل انجام گرفته است. گیاه پالایی (Phytoremediation)، پتانسیل گیاهان برای حذف آلودگی های موجود در محیط زیست، یک روش مقرون به صرفه و دارای پتانسیل بالایی برای دستیابی به محیط زیست پایدار است (Salt et al. 1999). گیاهان آب زیست برای تیمار آب های آلوده، به علت رشد سریع، تولید زیست توده بالا، ظرفیت جذب فلزات سنگین و پاک سازی بهتر و همچنین ارتباط مستقیم با آب، مناسب تر از گیاهان خاکی هستند. در این راستا سرخس آزولا مزیت های زیادی دارد. این گیاه طیف وسیعی از تحمل به آلودگی های فلزی مختلف را از خود نشان داده و قادر به تجمع فلزات سنگین متعددی است. بنابراین یک گیاه کاندید مناسب برای گیاه پالایی است (Arora et al. 2006; Upadhyay et al. 2007). سرخس آبی آزولا نقش مهمی را در جنبه های ساختاری و عملکردی اکوسیستم آبی به وسیله دگرگونی آب، فراهم آوردن مکان امن برای ماهی ها و بی مهرگان آبی، استفاده به عنوان منبع غذایی، تغییر کیفیت آب به وسیله متعادل کردن اکسیژن آب و چرخه غذایی و تجمع فلزات سنگین ایفا می کند. از آزولا به عنوان بیوفیلتری برای جذب فلزهای سنگین و حذف این مواد از فاضلاب های صنعتی در مسیر ورودی آن ها به تالاب ها و رودخانه ها می توان استفاده نمود. توانایی تجمع فلزات سنگین، این گیاه را کاندید مطالعه تصفیه فاضلاب صنعتی و هرس آب ها کرده است. در این فرایند، گیاه آلودگی ها را به وسیله ریشه خود جمع آوری و به فرم کم ضرر تبدیل و یا در بافت خود ذخیره می کند (Sood et al. 2012).

همه گیاهان آبی و خاکی توانایی جذب و تجمع یون های فلزی از جمله Cu^{2+} ، Zn^{2+} ، Mn^{2+} ، Fe^{2+} را که برای رشد و تکامل گیاهان لازم هستند، دارند. برخی از گیاهان توانایی تجمع یون های فلزی سمی را نیز دارند، در نتیجه می توان از این گیاهان برای حذف فلزات سنگین از آب و خاک استفاده کرد. گیاهان سویا، ذرت، گندم و برنج در لجن فاضلاب هایی که حاوی ۸۰ ppm کادمیوم است به ترتیب ۳۶، ۷۱، ۴۱ و ۰/۳ پی پی ام کادمیوم در بافت برگ

خود ذخیره می کنند. فلز کادمیوم (Cd) نقش بیولوژیکی شناخته شده ای در گیاه ندارد و در غلظت های بسیار کم سمی است. مطالعات انجام شده روی غلظت فلزات سنگین تجمع یافته در گیاه آزولا نشان دهنده تجمع بیشتر این فلزات در گیاه آزولا نسبت به گیاهان ذکر شده می باشد. غلظت تجمع یافته فلزاتی نظیر Cd، Cu، Ni و Zn در آزولا، ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر بیشتر از غلظت آن ها در محیط کشت گزارش شده است. مطالعات نشان می دهد که تجمع فلزات سنگین در ریشه آزولا بیشتر از اندام هوایی آن است (Sela et al. 1988).

در مطالعه ای *Azolla pinnata* توانست فلزات سنگین (جیوه و کادمیوم) را از دوغاب خاکستر و پساب کلر قلیایی به میزان ۷۰ تا ۹۴ درصد جذب کرده و غلظت این فلزات سنگین در دامنه بین ۳۱۰ تا ۷۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک در بافت آزولا به دست آمد (۷). مطالعات دیگر نشان دادند که گونه های دیگر آزولا مانند *A. filiculoides* نیز فلزات سنگینی مانند Cd، Cr، Cu و Zn را جذب می کنند و محتوای آن ها به ترتیب ۱۰۰۰۰، ۱۹۹۰، ۹۰۰۰ و ۶۵۰۰ پی پی ام گزارش شد (Sela et al. 1989). محتوای کادمیوم، مس و اورانیوم در *A. filiculoides* در حضور ۱۰ ppm از این فلزات به ترتیب ۶/۲۱، ۵/۳۶۵ و ۵/۰۸۲ پی پی ام گزارش شد (Sela et al. 1988). مقایسه بین *A. filiculoides* و *A. microphylla* از نظر پتانسیل گیاه پالایی فلزات Cd، Cr و Ni نشان داد که میزان جذب این عناصر در گونه های مختلف متفاوت است به طوری که بیشترین جذب Cd در گونه *A. microphylla* و بیشترین جذب Ni و Cr در گونه *A. pinnata* گزارش شد (Arora et al. 2004, 2006).

متالوتیونین ها پروتئین با وزن مولکولی کم و غنی از سیستمین و محتوی بالای فلز هستند. متالوتیونین ها نام خود را به دلیل بالا بودن محتوی فلز و گوگرد کسب کرده است که بسته به نوع فلز موجود در آن ممکن است تا ۲۰ درصد از وزن آن را شامل شود (Robinson et al. 1993; Zenk 1996). در مطالعه ای cDNA کد کننده ژن متالوتیونین نوع دو را از گونه *A. filiculoides* جداسازی کردند و با استفاده از روش qRT-PCR بیان این ژن را تحت تیمار Cd^{2+} ، Cu^{2+} ، Zn^{2+} و Ni^{2+} سنجیدند. نتایج نشان داد که سطح

پودر شده پنج میلی‌لیتر نیتریک اسید غلیظ (MERK 75%) افزوده و به‌خوبی مخلوط شد؛ لوله‌های شیشه‌ای، زیر هود شیمیایی، روی هات پلیت با دمای ۹۰ درجه سلسیوس قرار گرفتند و اجازه داده شد تا نیتریک اسید غلیظ به مدت دو ساعت بجوشد. بعد از این که محلول شفاف حاصل شد، لوله‌ها سانتریفیوژ شدند و فاز رویی به‌دست آمده از کاغذ صافی عبور داده شد. سپس تمامی نمونه‌ها با آب مقطر به حجم ۳۰ میلی‌لیتر رسانده شدند و به‌منظور اندازه‌گیری میزان جذب کادمیوم، برای جذب اتمی ارسال شدند. اندازه‌گیری محتوای فلزی برای همه سطوح فلزی در سه تکرار به‌وسیله دستگاه اسپکترومتر جذب اتمی (Atomic Absorption Spectrometer) صورت گرفت و به‌صورت میلی‌گرم در کیلوگرم وزن خشک گزارش شد. طراحی آغازگر اختصاصی ژن متالوتیونین-۲ و ژن اکتین به‌عنوان کنترل داخلی براساس توالی‌های موجود در پایگاه FernBase (<https://www.fernbase.org>) و با استفاده از نرم‌افزار Oligo7 انجام شد (جدول ۲). سنتز آغازگرها توسط شرکت میکروسینت (Microsynth) سوئیس انجام گرفت. استخراج RNA از نمونه‌ها (شامل سه گونه، سه سطح کادمیوم، سه زمان و در چهار تکرار) با استفاده از کیت TaKaRa MiniBEST Universal RNA Extraction Kit (ساخت شرکت تاکارا، ژاپن) انجام شد. غلظت RNA استخراج شده با استفاده از دستگاه نانودراپ (IMPLEN مدل NP80، آلمان) تخمین زده شد و غلظت تمامی آن‌ها یکسان سازی شد. به‌منظور سنتز cDNA از کیت RevertAid First Strand cDNA Synthesis Kit (ساخت شرکت ترموساینتیفیک، آمریکا) استفاده شد.

جدول ۱- ترکیب محلول غذایی IRR12 در کشت آزولا

نوع ماده مغذی	نام ترکیب شیمیایی	غلظت (میکرو مولار)
درشت مغذی‌ها	CaCl ₂ .2H ₂ O	۴۰
(Macronutrients)	MgSO ₄ 7H ₂ O	۴۰
	K ₂ SO ₄	۴۰
	NaH ₂ PO ₄ .H ₂ O	۲۰
ریزمغذی‌ها	CuSO ₄ .5H ₂ O	۰/۰۱
(Micronutrients)	H ₃ BO ₃	۰/۲
	Na ₂ MoO ₄ .2H ₂ O	۰/۱۵
	ZnSO ₄ .7H ₂ O	۰/۰۱
	CoCl ₂ .6H ₂ O	۰/۰۱
	MnCl ₂ 4H ₂ O	۰/۵
منبع آهن	Fe- EDTANa ₂	۰/۵

رونوشت ژن متالوتیونین تحت تیمار فلزی افزایش قابل توجهی داشته است (Schor-Fumbarov et al. 2005). امروزه با توجه به افزایش آلودگی‌ها به‌خصوص فلزات سنگین بشر نیازمند یک روش کم هزینه و دوست دار محیط زیست برای حذف این آلودگی‌ها جهت بهبود کیفیت آب است. آزولا یک سرخس آبی با رشد سریع و تثبیت کننده‌ی نیتروژن یک کاندید مناسب برای حذف، مصرف و بازیافت فلزات سنگین از اکوسیستم آبی می‌باشد. در این راستا در این مطالعه به بررسی میزان تجمع عناصر سنگین در دو گونه *A. pinnata*، *A. filiculoides* و نمونه جمع‌آوری شده از تالاب انزلی در شرایط گلخانه پرداخته شد. علاوه بر این بیان ژن متالوتیونین-۲ در واکنش به غلظت‌های مختلف کادمیوم و در سه زمان مختلف سنجیده شد.

مواد و روش‌ها

در مطالعه حاضر از دو گونه *Azolla pinnata* و *A. filiculoides* و یک نمونه آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی (نوع گونه این آزولا در دست بررسی است) برای اعمال تیمار کادمیوم استفاده شد. آزمایش در شرایط گلخانه با فراهم کردن دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی، دمای ۲۳ تا ۲۶ درجه سلسیوس، رطوبت ۵۵ تا ۷۰ درصد و شدت نور ۶۰۰۰ تا ۸۰۰۰ لوکس انجام شد.

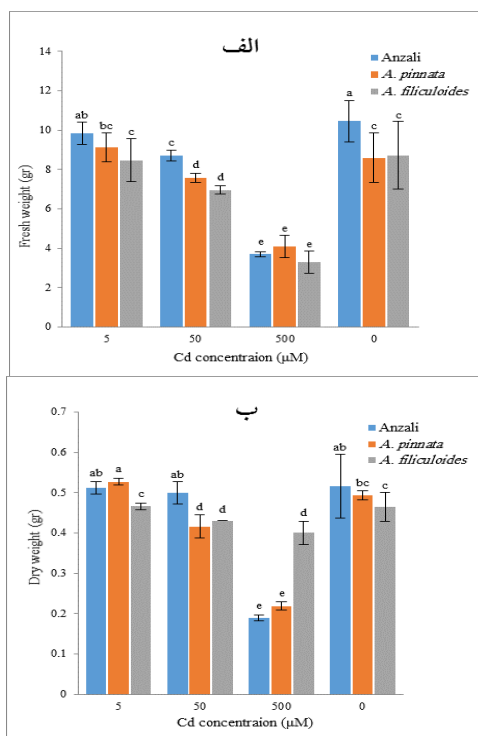
آزمایش در ظروف پلاستیکی حاوی ۵۰۰ میلی‌لیتر محلول غذایی IRR12 (جدول ۱) و حدود هفت گرم بافت تازه و سالم هر نمونه آزولا انجام شد. پس از رشد کافی (یک هفته)، نمونه‌ها با صفر، ۱۰، ۵۰ و ۵۰۰ میکرومولار CdCl₂ و در سه تکرار تیمار شدند. پس از گذشت ۷۲ ساعت از نمونه‌های تیمار شده نمونه‌برداری شد. وزن تازه تمامی نمونه‌ها اندازه‌گیری شد.

به‌منظور تعیین محتوای فلزی در سه نمونه آزولا از آنالیز جذب اتمی استفاده شد. نمونه‌های گیاهی جمع‌آوری شده به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۶۵ درجه سلسیوس خشک شدند و وزن خشک تمامی نمونه‌ها ثبت شد. مقدار ۲۰۰ میلی‌گرم از هر بافت گیاهی خشک شده وزن و با استفاده از نیتروژن مایع به‌طور کامل پودر شد و به لوله‌های شیشه‌ای منتقل شد. در مرحله بعد به بافت‌های

جدول ۲- آغازگرهای استفاده شده در واکنش qPCR

ژن	توالی آغازگر (5' toward 3')	طول آغازگر	درصد GC	Tm	قطعه نکتیری
متالوتونین-۲ (MT2)	F GCAAGAGGAGCTTCGATGAGACC	۲۳ bp	۵۶/۵	۶۱/۷	۱۰۲ bp
	R CGCAAGAGCTATCGAACCCACAG	۲۳ bp	۵۶/۵	۶۲/۹	
اکتین (Actin)	F TTGCTGATCGTATGAGCAAGGA	۲۲ bp	۴۵/۵	۵۷/۰	۱۰۶ bp
	R GATCCTCCAATCCAGACACTGTA	۲۳ bp	۴۷/۸	۵۶/۹	

اعمال تیمار بررسی شد و نتایج نشان داد که با افزایش میزان کادمیوم در محیط کشت میزان رشد نمونه‌های آزولا کاهش می‌یابد (شکل ۱). غلظت ۵۰۰ میکرومولار کادمیوم بیشترین تاثیر را در کاهش رشد تمامی نمونه‌های آزولا داشت. در تیمار بدون کادمیوم بیشترین وزن تر مربوط به نمونه جمع‌آوری شده از تالاب انزلی بود و در غلظت ۵ و ۵۰ میکرومولار کادمیوم نسبت به دو نمونه دیگر رشد بهتری داشت اگرچه تحت تاثیر میزان کادمیوم موجود در محیط کشت قرار گرفت. در گونه *A. filiculoides* علی‌رغم کاهش وزن تر در تیمار ۵۰۰ میکرومولار کادمیوم، وزن خشک نسبت به دو گونه دیگر افزایش داشت که حنشان دهنده میزان بیشتر بافت های مرده در این نمونه است.

شکل ۱- تغییرات وزن تر (الف) و خشک (ب) سه نمونه آزولا تحت تاثیر غلظت‌های مختلف فلز کادمیوم

استخراج RNA از نمونه‌ها (شامل سه گونه، سه سطح کادمیوم، سه زمان و در چهار تکرار) با استفاده از کیت TaKaRa MiniBEST Universal RNA Extraction Kit (ساخت شرکت تاکارا، ژاپن) انجام شد. غلظت RNA استخراج شده با استفاده از دستگاه نانودراپ (IMPLEN مدل NP80، آلمان) تخمین زده شد و غلظت تمامی آن‌ها یکسان سازی شد. به منظور سنتز cDNA از کیت RevertAid First Strand cDNA Synthesis Kit (ساخت شرکت ترموساینیتیفیک، آمریکا) استفاده شد. پس از تعیین دمای بهینه اتصال برای جفت آغازگرهای مورد مطالعه واکنش qPCR در حجم ۱۰ میکرولیتر حاوی یک میکرولیتر از cDNA با غلظت‌های مختلف، ۳ پیکومول از هر آغازگر و مخلوط سایر گرین انجام شد. برنامه دمایی به صورت ۱۵ دقیقه واسرشت اولیه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس به مدت ۱۵ دقیقه و ۴۵ چرخه شامل ۱۵، ۲۵ و ۴۰ ثانیه به ترتیب در دمای ۹۵، ۵۵ و ۷۲ درجه سلسیوس و در دستگاه ترموسایکلر (Applied biosystem مدل Step One 48 well) برنامه ریزی شد. برای ترسیم منحنی ذوب نیز از دمای ۶۰ تا ۹۵ درجه سلسیوس به مقدار ۰/۳ افزایش دما در هر ثانیه اعمال شد.

در مطالعه حاضر برای تحلیل آماری نتایج به دست آمده، از نرم‌افزار SPSS 16.0 و از روش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی استفاده شد. مقایسه میانگین داده‌ها نیز به روش ANOVA یک طرفه و آزمون دانکن انجام گرفت.

نتایج و بحث

به منظور بررسی تاثیر فلز سنگین کادمیوم روی میزان رشد نمونه‌های آزولا، وزن تر و خشک نمونه‌ها ۷۲ ساعت پس از

خشک برای گیاه نشان دهنده پتانسیل گیاه در تجمع این عنصر است (Baker et al. 2000). در تمام نمونه‌های آزولا در این مطالعه، انباشت کادمیوم در تمام غلظت‌های تیمار شده بیش از این مقدار بود، بنابراین می‌توان آزولا را به‌عنوان یک تجمع دهنده (Hyper-accumulator) در نظر گرفت و آن را به‌عنوان یک کاندید مناسب برای کاربرد در استراتژی‌های گیاه پالایی معرفی نمود. مقایسه میانگین اعمال سطوح مختلف فلز کادمیوم در محیط کشت سه نمونه آزولای مورد مطالعه نشان داد که بالاترین میزان جذب این فلز در سطح ۵۰۰ میکرومولار مربوط به *A. pinnata* ($4673/8 \text{ mg Kg}^{-1}$) بود و پس از آن به‌ترتیب *A. filiculoides* ($2747/1 \text{ mg Kg}^{-1}$) و آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی ($2309/4 \text{ mg Kg}^{-1}$) فلز کادمیوم را از محیط کشت جذب کردند. میزان جذب فلز کادمیوم در هر سه گونه فوق در هر سه سطح مورد مطالعه، نسبت به نمونه‌های شاهد تفاوت معناداری را نشان داد (شکل ۲)، این بدین معنی است که گیاه آزولا در سطوح بسیار پایین فلز کادمیوم نیز قادر به جذب آن از محیط می‌باشد.

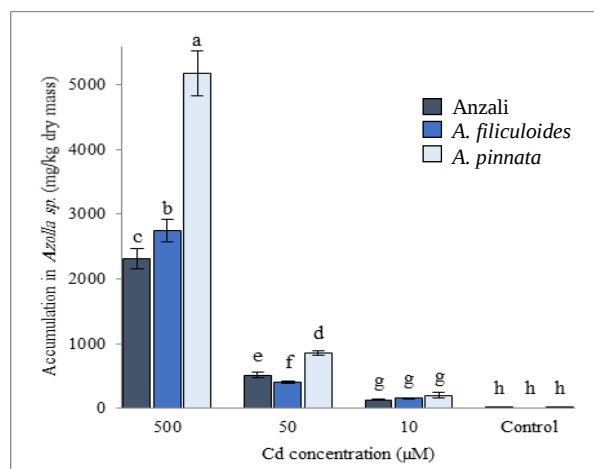
تیمار یک میلی‌گرم در لیتر کادمیوم در دو گونه *A. caroliniana* و *A. microphylla* نیز نشان داد که از نظر میزان رشد و همچنین مقدار جذب کادمیوم در بافت‌ها در دو گونه پس از یک روز اعمال تیمار، تفاوت معنی‌داری وجود دارد (Tan et al. 2011). نتایج حاصل از تیمار ۳-۵ ppm کادمیوم در گونه *A. pinnata* نیز نشان داد که غلظت بیش از ۵ ppm کادمیوم رشد را پس از هفت روز کاهش می‌دهد (Mandakini et al. 2016).

میزان جذب فلز کادمیوم در سه نمونه شامل دو گونه *A. pinnata* و *A. filiculoides* و نیز آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی پس از ۷۲ ساعت تیمار دهی، به‌وسیله دستگاه اسپکترومتر جذب اتمی اندازه‌گیری شد. اعمال تیمار کادمیوم در سطوح مختلف، در میزان جذب این فلز توسط سه نمونه مورد مطالعه بسیار معنی‌دار بود (جدول ۳).

کادمیوم یک عنصر غیر ضروری برای گیاه و با حلالیت زیاد در آب است که علاوه بر تاثیر در رشد و نمو گیاه است، به‌عنوان یک آلاینده بسیار مهم نیز شناخته شده است (Benavides et al. 2005). غلظت برگ بیش از ۱۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن

جدول ۳- جدول تجزیه واریانس اعمال سطوح مختلف فلز کادمیوم

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	سطح معنی داری
بین گروه‌ها	۳۱۹۵/۶۱۴	۱۱	۲۹۰/۵۱۰	۵۳/۰۲۷	۰/۰۰
درون گروه‌ها	۱۳۱/۴۸۴	۲۴	۵/۴۷۹		
کل	۳۳۲۷/۰۹۸	۳۵			

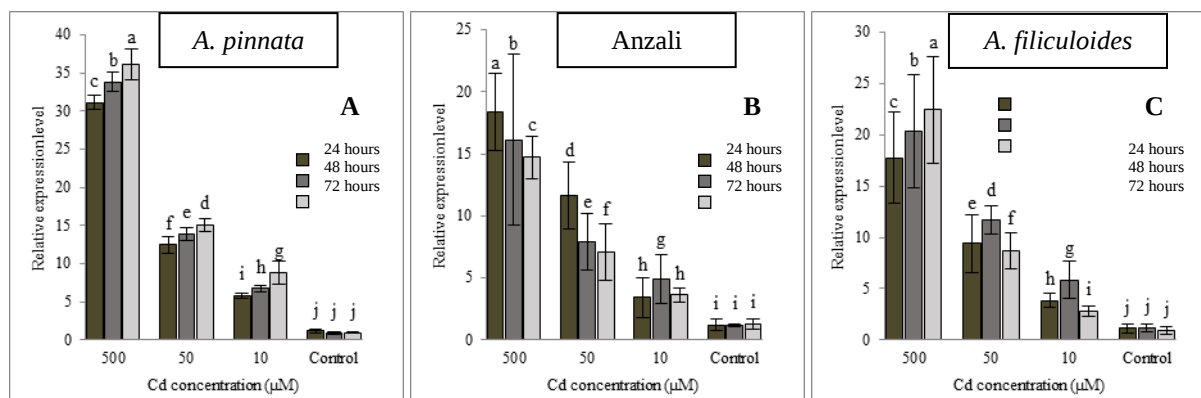

شکل ۲- نمودار مقایسه میانگین اعمال سطوح مختلف فلز کادمیوم

بیشترین جذب نیکل و کروم در گونه *A. pinnata* اتفاق افتاد. در مطالعه‌ای محتوی کادمیوم، مس و اورانیوم در *A. filiculoides* حضور ۱۰ ppm از این فلزات به ترتیب ۶/۰۲۱، ۵/۳۶۵ و ۵/۰۸۲ ppm گزارش شد (Sela et al. 1988). Zhang et al. (2008) تنوع زیادی در پتانسیل تجمع زیستی آرسنیک در میان ۵۰ سویه آزولا در محیط هیدروپونیک در اتاق رشد در دامنه ۲۹ تا ۳۹۷ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک، گزارش کردند. در میان سویه‌های تست شده، بالاترین غلظت در *A. caroliniana* و پایین‌ترین غلظت در *A. filiculoides* گزارش شد. در مطالعه دیگری محل قرارگیری کادمیوم در بافت‌های مختلف پس از جذب در *A. filiculoides* مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد که در یک ساعت اول کادمیوم به سرعت در آزولا انباشته می‌شود و به تدریج تا ۷۷ ساعت افزایش می‌یابد. این تجمع با ظهور دانه‌های تیره کوچک با محتوای بالای کادمیوم، فسفات و کلسیم در سلول‌های اپیدرمال ریشه مشخص می‌شود. تجمع محتوی بالای کادمیوم در ساقه‌ها، تنها در لوپ شکمی که با محیط رشد ارتباط مستقیم داشت، مشاهده شد (Sela et al. 1990).

بیان ژن متالوتیونین در سه گونه *A. pinnata*، *A. filiculoides* و نیز آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی تحت تیماردهی سطوح مختلف کادمیوم، در سه زمان مورد ارزیابی قرار گرفت و نتایج بیان نسبی (Relative expression) نشان‌دهنده تاثیر معنادار اعمال تیمار کادمیوم در سطوح مختلف، در میزان بیان ژن متالوتیونین در سه گونه مورد مطالعه بود (شکل ۳).

در مطالعه‌ای روی *A. pinnata* مشخص شد که این گیاه فلزات سنگین جیوه و کادمیوم را از دوغاب خاکستر و پساب کلر قلیایی به میزان ۷۰ تا ۹۴ درصد جذب کرده و غلظت این فلزات سنگین در دامنه بین ۳۱۰ تا ۷۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک در بافت آزولا به دست آمد (Rai 2008). مقایسه بین *A. filiculoides*، *A. microphylla* و *A. pinnata* از نظر پتانسیل گیاه پالایی فلز Cd هفت روز پس از اعمال تیمار نشان داد که محتوی Cd در بافت *A. microphylla* بیشترین مقدار بود و پس از آن به ترتیب *A. pinnata* و *A. filiculoides* قرار داشتند (Arora et al. 2004, 2006). در مطالعه حاضر میزان جذب فلز کادمیوم در سطح ۵۰۰ میکرومولار، در *A. pinnata* بیشتر از *A. filiculoides* به دست آمد که با نتایج مطالعات قبلی (Arora et al. 2004, 2006) مطابقت نشان نداد. گونه *A. pinnata* بومی کشور فیلیپین است و با شرایط کشور ایران به سختی تطابق پیدا می‌کند، در مقابل گونه *A. filiculoides* از نظر شرایط رشدی بسیار مشابه آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی است، همین امر موجب می‌شود تا نتایجی که در گونه *A. pinnata* به دست می‌آید بسته به شرایط رشدی و سن رشد گیاه متفاوت باشد. بدین صورت که در شرایط رشدی اعمال شده در مطالعه حاضر، میزان جذب بالاتری در فلز کادمیوم نسبت به *A. filiculoides* به دست آمد. میزان جذب فلزات سنگین در گونه‌های مختلف آزولا بستگی به نوع فلز نیز دارد. در مطالعه‌ای سه گونه *A. filiculoides*، *A. microphylla* و *A. pinnata* از نظر پتانسیل گیاه پالایی فلزات Cd، Cr و Ni مقایسه شدند. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار جذب کادمیوم در گونه *A. microphylla* و

شکل ۳- تغییرات بیان ژن متالوتیونین ۲ در واکنش به تیمارهای مختلف فلز کادمیوم در طی زمان و در سه نمونه آزولا

شامل شوند (Robinson et al. 1993; Zenk 1996). در مطالعه‌ای بیان ژن متالوتیونین-۲ در *A. filiculoides* تحت تیمار مس، کادمیوم، روی و نیکل مورد ارزیابی قرار گرفت. در این مطالعه سیانوباکتر همزیست گیاه با تیمار اریتروماکسین حذف شد و نتایج نشان داد که ژن متالوتیونین مورد بررسی در این آزمون، توسط ژنوم آزولا کد می‌شود. نتایج بررسی بیان ژن نشان داد که رونویسی متالوتیونین تحت تیمار فلزات سنگین افزایش می‌یابد و سطح رونوشت *AzMT2* با محتوای فلز در گیاه ارتباط دارد. تجزیه و تحلیل بیان *AzMT2* نشان داد که بیان ژن تحت تیمار کادمیوم و نیکل در ۴۸ ساعت بالاترین سطح را نشان می‌دهد. بیان *AzMT2* تحت تیمار یون‌های سمی کادمیوم و نیکل نشان‌دهنده امکان حضور این ژن در مکانیسم سم زدایی است و واکنش این ژن به یون‌های روی و مس که از مواد مغذی ضروری هستند، نقش *AzMT2* در هوموتازی فلزی را نشان می‌دهد (Schor-Fumbarov et al. 2005).

ارزیابی بیان ژن فیتوکلاتین سیتاز-۱ در گیاه کلم تحت تیمار یون کادمیوم نشان داد که با افزایش غلظت این یون فلزی، بیان ژن تحت تاثیر قرار می‌گیرد. در این مطالعه هم‌زمان با تیمار کادمیوم، یون Ca^{2+} نیز اعمال شد. نتایج نشان داد که Ca^{2+} بیان ژن فیتوکلاتین سیتاز را در استرس Cd^{2+} افزایش می‌دهد که به نوبه خود تحمل گیاه و تجمع کادمیوم را افزایش می‌دهد (Zhenyan et al. 2005). در مطالعه‌ای بررسی بیان ژن فیتوکلاتین سیتاز-۱ در هیپوکوتیل‌های گیاهچه درخت نخل در معرض یون‌های کادمیوم، مس و کروم با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلیمرز کمی (qPCR) انجام گرفت. بیش بیان فیتوکلاتین سیتاز در نهال‌های این گیاه در معرض فلزات نشان داد که ژن فیتوکلاتین سیتاز و مشتقات این آنزیم عملکردی مناسب در مکانیسم‌های سم‌زدایی فلز دارند (Zayneb et al. 2017).

نتیجه‌گیری

در مجموع اعمال تیمار کادمیوم در سه نمونه شامل دو گونه *A. filiculoides*، *pinnata* و نیز آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی نشان داد که این گیاه پتانسیل بالایی برای جذب کادمیوم و استفاده برای مقاصد گیاه بالایی دارد. استفاده از گیاهان آبری در محیط‌های آلوده به فلزات سنگین، نیاز به درک بهتر مکانیسم‌های

مقایسه میانگین اعمال سطوح مختلف فلز کادمیوم در محیط کشت گونه *A. pinnata* نشان داد که در هر سه سطح اعمال شده، تغییرات بیان ژن در بازه‌های زمانی ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت بعد از تیماردهی، روند افزایشی معناداری دارد. در آزولای جمع‌آوری شده از تالاب انزلی در غلظت‌های ۵۰ و ۵۰۰ میکرومولار تغییرات بیان ژن در طی زمان روند کاهشی معناداری نسبت به بیان در ۲۴ ساعت اول نشان داد اما در غلظت ۱۰ میکرومولار پس از افزایش بیان در ۲۴ و ۴۸ ساعت اول، با کاهش معناداری در ۷۲ ساعت همراه بود. در گونه *A. filiculoides* در غلظت ۵۰۰ میکرومولار تغییرات بیان ژن در طی زمان روند افزایشی معناداری نشان داد. در غلظت‌های ۱۰ و ۵۰ میکرومولار نیز پس از افزایش بیان ژن متالوتیونین در ۲۴ و ۴۸ ساعت اول، با کاهش معناداری در میزان بیان در ۷۲ ساعت همراه بود. تغییرات بیان ژن نسبت به نمونه کنترل در هر سه زمان مورد مطالعه، با افزایش میزان سطح فلز همسو بود (شکل ۳).

فیتوکلاتین (Phytochelatin) و متالوتیونین (Metallothionein) دو گروه عمده از پپتید و پروتئین غنی از سیستمین در گیاهان هستند که در سم زدایی فلزات سنگین نقش دارند. این ترکیبات از گروه تیول (Thiol group) خود برای کلاته کردن یون‌های فلزی استفاده می‌کنند. فیتوکلاتین، پپتید متصل شونده به فلزات سنگین است و در تجمع، سم زدایی و متابولیسم یون‌های فلزی سنگین در سلول‌های گیاهی نقش دارند. این مولکول‌ها به یون‌های فلزی متصل می‌شوند و آن‌ها را به واکوئل منتقل می‌کنند. این پپتید در گیاهان در پاسخ به فلزات سنگین تولید می‌شود. فیتوکلاتین از سه آمینو اسید گلیسین (Glycine)، سیستئین (Cysteine) و گلوتامیک اسید (Glutamic acid) تشکیل شده‌است. فیتوکلاتین محصول مستقیم بیان ژن نیست بلکه توسط آنزیم فیتوکلاتین سیتاز (Phytochelatin synthase) از گلوپاتیون (Glutathione) سنتز می‌شود. فعالیت این آنزیم به شدت تحت تاثیر یون‌های فلزی مانند کادمیوم، سرب و جیوه تنظیم می‌شود (Domenech et al. 2006). متالوتیونین‌ها پروتئین‌هایی با وزن مولکولی کم و غنی از سیستمین و محتوی بالای فلز هستند. متالوتیونین‌ها نام خود را به دلیل بالا بودن محتوای فلز و گوگرد کسب کرده‌اند که بسته به نوع فلز موجود در آن ممکن است تا ۲۰ درصد از وزن آن را

سپاسگزاری

این پژوهش توسط صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری حمایت شده است که بدین وسیله تقدیر و تشکر می شود.

منابع

- Arora A, Saxena S, Sharma DK (2006) Tolerance and phytoaccumulation of chromium by three *Azolla* species. *World Journal of Microbiology and Biotechnology* 22: 97-100.
- Arora A, Sood A, Singh PK (2004) Hyperaccumulation of cadmium and nickel by *Azolla* species. *Indian Journal of Plant Physiology* 9: 302-304.
- Baker AJM, McGrath SP, Reeves DR, Smith JAC (2000) Metal hyperaccumulator plants: a review of the ecology and physiology of a biological resource for phytoremediation of metal-polluted soils. In: *Phytoremediation of Contaminated Soil and Water*, Terry, N. and G. S. Banuelos (Eds.). CRC Press, Boca Raton, pp: 85-107.
- Benavides MP, Gallego SM, Tomaro ML (2005) Cadmium toxicity in plants. *Brazilian Journal of Plant Physiology* 17: 21-34.
- Domènech J, Mir G, Huguet G, Capdevila M, Molinas M, Atrian S (2006) Plant metallothionein domains: functional insight into physiological metal binding and protein folding. *Biochimie* 88: 583-593.
- Mandakini LLU, Bandara NJGJ, Gunawardana D (2016) A Study on the Phytoremediation Potential of *Azolla pinnata* under Laboratory Conditions. *Journal of Tropical Forestry and Environment* 6: 36-49.
- Rai PK (2008) Technical note: Phytoremediation of Hg and Cd from industrial effluents using an aquatic free floating macrophyte *Azolla pinnata*. *International Journal of Phytoremediation* 10: 430-439.
- Robinson NJ, Tommey AM, Kuske C, Jackson PJ (1993) Plant metallothioneins. *Biochemical Journal* 295: 1-10.
- Salt DE, Benhamou N, Leszczyniecka M, Raskin I, Chet I (1999) A possible role for rhizobacteria in water treatment by plant roots. *International Journal of Phytoremediation* 1: 67-79.
- Schor-Fumbarov T, Goldsbrough PB, Adam Z, Tel-Or E, (2005) Characterization and expression of a metallothionein gene in the aquatic fern *Azolla filiculoides* under heavy metal stress. *Planta* 223: 69-76.

مرتبط با سم زدایی فلزات در این گیاهان دارد. بیان متالوتیونین ها و فایتوکلاتین ها می تواند توسط محرک های مختلف از جمله غلظت های بالا از فلزات سنگین القا شود. با توجه به ظرفیت اتصال فلزی این پروتئین ها، احتمال می رود که متالوتیونین ها در هومئوستاز یون های ضروری فلزی و سم زدایی فلزات سنگین غیر ضروری نظیر کادمیوم نقش مهمی ایفا کنند.

- Sela M, Fritz E, Huttermann A, Tel-Or E (1990) Studies on cadmium localization in the water fern *Azolla*. *Physiologia Plantarum* 79: 547-553.
- Sela M, Garty J, Tel-Or E (1989) The accumulation and the effect of heavy metals on the water fern *Azolla filiculoides*. *New Phytologist* 112: 7-12.
- Sela M, Tel-Or E, Fritz E, Huttermann A (1988) Localization and toxic effects of cadmium, copper, and uranium in *Azolla*. *Plant Physiology* 88: 30-36.
- Sood A, Uniyal PL, Prasanna R, Ahluwalia AS (2012) Phytoremediation potential of aquatic macrophyte, *Azolla*. *Ambio* 41: 122-137.
- Tan C, Shan X, Xu G, Lina YM, Chen Z (2011) Phytoaccumulation of cadmium through *Azolla* from aqueous solution. *Ecological Engineering* 37: 1942-1946.
- Upadhyay AR, Mishra VK, Pandey SK, Tripathi BD (2007) Biofiltration of secondary treated municipal wastewater in a tropical city. *Ecological Engineering* 30: 9-15.
- Zayneb C, Imen RH, Walid K, Grubb CD, Bassem K, Franck V, Hafedh M, Amine E (2017) The phytochelatin synthase gene in date palm (*Phoenix dactylifera* L.): Phylogeny, evolution and expression. *Ecotoxicology and Environmental Safety* 140: 7-17.
- Zenk MH (1996) Heavy metal detoxification in higher plants-a review. *Gene* 179: 21-30.
- Zhang X, Lin AJ, Zhao FJ, Xu GZ, Duan GL, Zhu YG (2008) Arsenic accumulation by the aquatic fern *Azolla*: comparison of arsenate uptake, speciation and efflux by *A. caroliniana* and *A. filiculoides*. *Environmental Pollution* 156: 1149-1155.
- Zhenyan H, Jiangchuan L, Haiyan Z, Mi M (2005) Different effects of calcium and lanthanum on the expression of phytochelatin synthase gene and cadmium absorption in *Lactuca sativa*. *Plant Science* 168: 309-318.